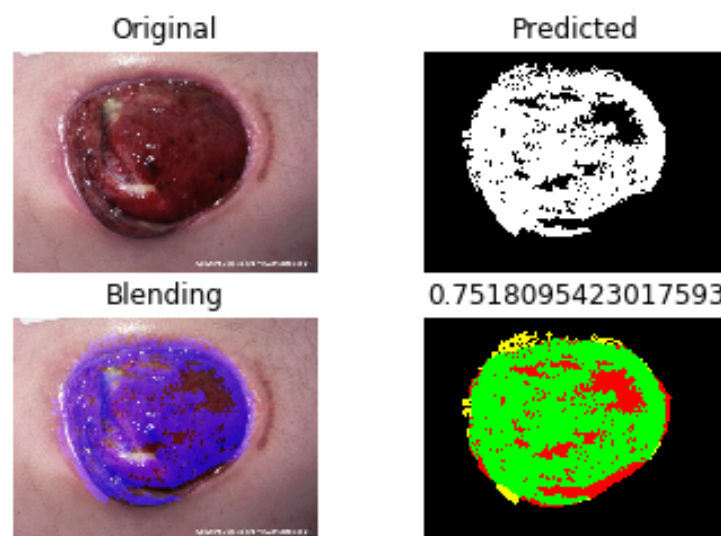

จากการทดลองของรายงานความคืบหน้าครั้งที่ 2 สามารถสรุปผลการทดลองในตารางที่ 1.1

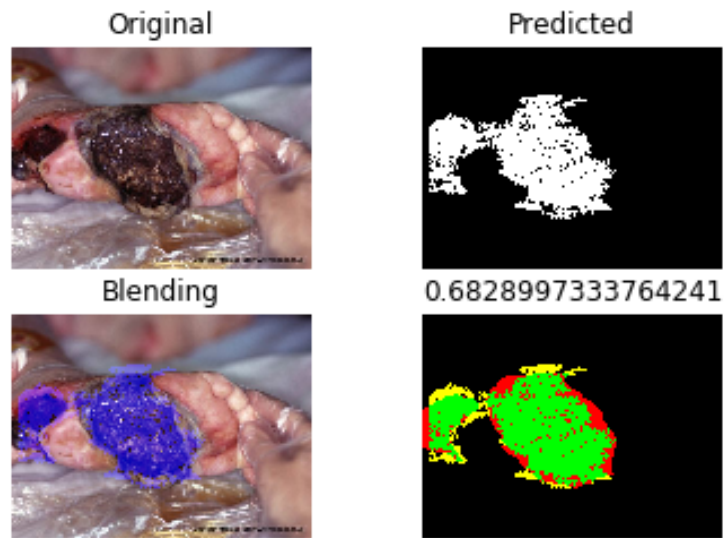
Table 1

ครั้งที่	จำนวนภาพ	IoU
1	จำนวนรูปภาพในการฝึกฝน 30 รูป	14.05%
2	จำนวนรูปภาพในการฝึกฝน 180 รูป	47.05%
3	จำนวนรูปภาพ 360 รูป (นำภาพ 180 รูป ไปขยายโดยการ convert สีจาก (Color-Image Data Augmentation by Estimation of Color-Mapping Parameter among Multiple Camera in Various Lighting Conditions)	28.63%
4	จำนวนรูปภาพในการฝึกฝน 1440 รูป (นำภาพ 180 รูป ไปขยายโดยการหมุนภาพและพลิกอีก 7 ทิศทาง)	48.83%

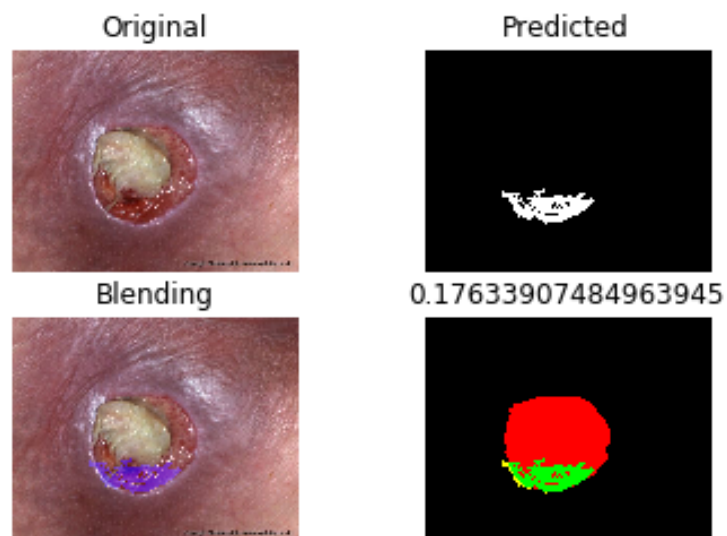
จากผลการทดลองที่ผ่านมาสังเกตได้ว่าภาพบางภาพของบาดแผลเรื้อรังมีการทำนายของตัวแบบฝึกฝน (prediction of model) ที่มีความแม่นยำดีมาก แต่ภาพบางภาพของบาดแผลเรื้อรังก็มีการทำนายของตัวแบบฝึกฝนที่ที่มีความแม่นยำต่ำมากดังรูปต่อไปนี้

ภาพที่ 1.1 มีค่า IoU 75.18% ถือว่าเป็นภาพที่มีความแม่นยำที่ดี (พอรับได้)

ภาพที่ 1.2 มีค่า IoU 68.28% ถือว่าเป็นภาพที่มีความแม่นยำที่ปานกลาง

ภาพที่ 1.3 มีค่า IoU 17.63% ถือว่าเป็นภาพที่มีความแม่นยำที่ต่ำ

แล้วจากการสังเกตนี้ทางผู้วิจัยจึงเห็นว่าภาพของบาดแผลเรื้อรังชนิด granulation มีแนวโน้มผลลัพธ์การทำนายของตัวแบบฝึกฝนไปในทิศทางค่อนข้างดี ส่วนภาพของบาดแผลเรื้อรังชนิด necrosis มีแนวโน้มผลลัพธ์การทำนายของตัวแบบฝึกฝนปานกลาง และส่วนภาพของบาดแผลเรื้อรังชนิด slough มีแนวโน้มผลลัพธ์การทำนายของตัวแบบฝึกฝนต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดการทดลองเพื่อทดสอบว่าชนิดของบาดแผลเรื้อรังมีผลต่อความแม่นยำในการทำนายผลลัพธ์ของตัวแบบฝึกฝนหรือไม่

ผู้วิจัยได้แบ่งการทดลองนี้ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือการเปรียบเทียบของผลลัพธ์แบบแยก ส่วนที่สองคือการฝึกฝนตัวแบบโดยการแยกประเภทของภาพแผลเรื้อรัง

ส่วนแรก : การเปรียบเทียบของผลลัพธ์แบบแยก

ส่วนแรกนั้นจะนำตัวแบบฝึกฝนที่ฝึกฝนด้วยภาพทั้งหมด 180 ภาพ มาทำนายกับชุดทดสอบภาพแผลเรื้อรัง โดยที่จะแบ่งชุดทดสอบภาพแผลเรื้อรังออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่ 1 คือชุดทดสอบภาพแผลเรื้อรังแบบรวม กลุ่มที่ 2 คือชุดทดสอบภาพแผลเรื้อรังที่มีแค่ภาพเรื้อรังชนิด granulation เท่านั้น กลุ่มที่ 3 คือชุดทดสอบภาพแผลเรื้อรังที่มีแค่ภาพเรื้อรังชนิด slough เท่านั้น กลุ่มที่ 4 คือชุดทดสอบภาพแผลเรื้อรังที่มีแค่ภาพเรื้อรังชนิด necrosis เท่านั้น